

Přehled akcí

28. 4., 14–22 h	Natáčení CD v Praze 5	KS
24. 5., 19 h	Koncert v pražské klášteře sv. Anežky	KS, P3
19. 5., 14–22 h	Natáčení CD v Praze 5	KS
25. 5., 18 h	Koncert přípravných sborů v aule ZŠ Umělecká v Praze	KS, P1, P2
26.–27. 6.	Zájezd do Kraslic	P3
20.–31. 8.	Soustředění ve Všechlapech	KS – chlapi
31. 8.–2. 9.	Soustředění ve Všechlapech	KS – muži
17. 9.	Stabat Mater J. B. Vaňhala na Svatovácl. slavnostech	KS
7. 10.	Neveřejný koncert v kostele sv. Mikuláše	KS
14. 11.–26. 11.	Koncertní turné v Japonsku	KS
4. 12.	Koncert v klášteře sv. Anežky se sborem z Filipín	KS
19. 12.	Vánoční koncert v Betlémské kapli	KS
6. 1.	Tříkrálový koncert v kostel p. Marie Sněžné	KS

Představení Carmen v SOP do konce školního roku 2006 / 2007

18. 5., 6. 5., 31. 5., 8. 6., 15. 6.

Představení Turandot v SOP do konce školního roku 2006 / 2007

8. 5., 17. 6.

Krátce z Pueri

Vladislav Souček, sbormistr Radosti a manžel naší sbormistryně Zdeny, oslavil 17. dubna své 70. narozeniny. Nejen jménem redakce Voxu, ale i všech Pueri gaudentes si dovoluujeme (trochu opožděně) popřát vše nejlepší do dalších sedmdesáti let. Veselý gratulační koncert, kde Gaudium přidalo speciální sloku ke své písni a pográtulovat přišel leckdo i ze zahraničí, proběhl 10. dubna u sv. Salvátora.

Vánoce nás sice čekají až za pár měsíců, CD s vánočními písněmi ale přijde na řadu již na konci dubna. Kdo s námi bude spolupracovat, prozradila Voxu Zdena Součková: Hudební režii bude mít na starost pan Puklický, mistrem zvuku se stane Jan Lžičar, studio poskytne firma Bohemia Music pana Pavla Nikla. Obal výtvarně zpracuje paní Martina Špinková. Zpěv instrumentálně doprovodí Michal Novenko (varhany), Monika Šebestová (cembalo), Jan Hádek, Martin Terray (oba housle), Michala Vašků (violoncello), Magdaléna Bílková (flétna), Veronika Hádková (hoboj a zob. flétna), Denisa Višňáková, (oba zobcové flétny), Zdenko Kašpar (klarinet), František Lhotský, Pavel Jurkovič (bici), František Špinka (fidula a zvonkohra), Petr Vacek a Tomáš Kirschner (horny). Prvnímu natáčecímu dni bude přítomen Pavel Jurkovič.

VOX – pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, Česká republika, Země
E-mail: pueri@pueri.cz

Redaktoři: Milan Dolejší (milandolejsi@seznam.cz), Jiří Tayerle

Autoři fotografií v tomto čísle: Zdena Součková, Jiří Dolejší, Milan Dolejší

Příspěvatelé: Všichni členové Pueri gaudentes, jejich rodiče a další

Náklad: 200 ks

Neprodejné

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

číslo: 1

duben 2007

ročník: 8

zdarma

Třináctá v Hradci

MILAN DOLEJŠÍ

První zkoušky 13. symfonie byly rozpačité. Věděli jsme, že před sebou máme velké dílo, ale zároveň jsme se museli připravovat na Pražské jaro, a tak Šostakovičova hudba zůstávala po celé loňské jaro v pozadí. Až na letním soustředění se naplno rozezněly více i méně typické ruské motivy. Během sporadického jarního zkoušení jsme nacvičili první část, takže nás čekaly už jenom zbylé čtyři. Náš podíl na 13. symfonii navíc nebyl příliš velký. Spíše se podobal někdejšímu vystoupením při Webberově Requiem či Bernsteinově Mši, kde jsme působili jako jakýsi "doprovod" sólistů.

Nicméně ani po dvou soustředěních (tyden po tom všchlapském jsme vyrazili do Zbyslavce, kde jsme se poprvé setkali s Bonifantes) nebylo možné říct, že vše bezchybně zvládneme. Alespoň jsme ale získali předstihu, jak celá skladba vypadá – abychom ji mohli na

dva měsíce zcela opustit... (My jsme se připravovali na Vánoce, Bonifantes vyrazili do Ameriky.)

Když se ale začal přibližovat konec listopadu, kdy se konal samotný koncert, atmosféra houstla. Zdena zjistila, že to, co jsme si pamatovali, by jistě potěšilo protidrogové policisty – bylo toho méně než málo. Naštěstí se podařilo vše secvičit, a tak když do Šimáčkovy ulice zavítal dirigent Ondřej Kukul, který měl hradecké provedení Šostakoviče na starosti, byli jsme velku připraveni.

Zkouška přesto neproběhlo k oboustranné spokojenosti. Zatímco dirigent neměl vážnější výhrady a dokonce nás omluvil z původně plánované orchestrální zkoušky, někteří členové sboru nebyli zcela spokojeni s dirigentem. Obavy z nastávající spolupráce naštěstí nebyly příliš velké a nakonec se ukázalo, že byly zbytečné.

Pokračování na str. 3

Jak se mi u vás krásně zlobí

Rozhovor s muzikou Vycpálkovců

MILAN DOLEJŠÍ

Na přípravě rozhovoru s Vycpálkovci jsme se domlouvali dlouho. Nemohli jsme se však "strefit", pokaždé přípravy na interview zastavil nějaký problém. Nakonec jsme se tedy dohodli na rozhovoru korespondenčním, jehož výsledek vám teď předstíráme. Za Vycpálkovce odpovídal jejich umělecký šéf Martin Terray:

Poprvé jste se s Pueri gaudentes setkali v roce 2003 na koncertě v Břevnovském klášteře. Proč jste se tenkrát vůbec rozhodli spolupracovat s PG?

Máte dobré informace! Rok 2003 byl významný životním jubileem našeho společného Guru. Byl to rok spojitého vnímání jeho sedmdesátin. On samotný mne pozval do sálu Martinů, kde chlapecká skupina a hosté vzpomněli na něho slavnostním koncertem! V euforii, která následovala nádhernou atmosférou večera, jsem Vaši vzácné nic netušící paní Zdeně, kromě

nehledaných slov obdivu, vyslovil též touhu. Ona týkala se chystaného vycpálkovského holdování jubilantům v Břevnovském klášteře, a to tedy za opětovné aktivní účasti zpěváčků, ptáčků i zbojníkův P.G..

Jenom vrozený takt a jemnost nedovolili tenkrát paní Zdeně vyjádřit svůj temperament naplno i své opravdické myšlenky.

Proč zrovna na Jurkovičových skladbách?

Pavel Jurkovič je naše Sluníčko. Když přijde na koncert, tak se naše smečka ukázní a hraje tak krásně, jak jsem předtím nikdy neslyšel.

Bývali kdysi dnové, kdy naše muzika hrála na jednom koncertě festivalu Pražské jaro. Pavel pro tuto příležitost napsal tři kouzelné úpravy českých lidových písní (z 16. století). Od té doby slibuje další... Když naše Sluníčko jubiluje, tak mu zahrajeme v Tereziánském sále na "Jubilantské kytičce lidových písní" pouhé tři "jeho" písničky?!

Pokračování na str. 2

Jak se mi u vás krásně zlobí

Dokončení ze str. 1: Dar z nebes se dostavil – nejenom, že jsme spolu s vámi přidali krásné opusy Ptačí koncert a Zbojnické písně, ale navíc, protože náš příspěvek do těch skladeb Pavel nenapsal ani jej předtím neslyšel, dostal dárek unikátní a s překvapením. A to je vlastnost těch pravých dárců.

O rok později jste poprvé spolupůčinkovali s PG na vánočním koncertě. Mělo to souvislost s břevnovským vystoupením, nebo jste se se Zdenou Součkovou podruhé spojili vcelku náhodou?

Se Zdenou Součkovou nelze se vcelku spojovat náhodou. Buď ona sama vycítila, jak jsme dobří, nebo jí nic jiného v tu chvíli nezbyvalo. Můj podíl na spojování byl prostoupen vděčností – jak se sluší a konečně i patří na pánské vedení muziky Vycpálkovců.

Je to sice již dávno, ale dokážete srovnat, zda se vám s PG pracovalo lépe na vánoční hudbě nebo na té nevánoční?

Dokáži...
?

S PG je svátek o Vánocích i mimo ně. Jste osobitá nenapodobitelná skupina kouzelných klukovských až mládeneckých jedinců, kteří dovedou navenek zlobit i pozlobit, jak konečně Pánům náleží, aby zakryli vlastní dojetí z krásy, kterou jim Paní Zdena před očima i v srdíčkách otvírá.

Jistě je mnoho dalších sborů, které by neváhaly, kdyby mohly spolupracovat s muzikou Vycpálkovců. Proč tedy již po tři roky vystupujete před Vánoci zrovna s Pueri gaudentes a nezkusíte, zda neexistují na světě sbory, které by vánoční hudbu zvládaly lépe?

Ani byste nevěřil, Milane, jak se mi zrovna u Vás krásně zlobí...!

Je Betlémská kaple vhodným místem pro vánoční koncerty?

Počínají-li svátky vánoční Jeho narozením v Betlémě, není vhodnějšího místa v Praze pro koncertní

připomenutí si této události, než v Jeho kapli Betlémské. Je to nádherný symbol, který překoná všechny následné konfesní rozdíly křesťanské i mnohdy tak nekompromisně tvrdé myšlenky zapsané tam ve zdech.

Jak často vystupují Vycpálkovci na "formálních" akcích, jakými byly i loňské koncerty ve Státní opeře?

Hodnocení "formálnosti" bývá i subjektivní, bývá i ošidné. Pramení často z nepochopení i možná z pocitu vlastní bezmoci.

Koncerty ve Státní opeře nejsou "formální" akce – je to svátek a dar, jak pro účinkující, tak pro publikum – zejména těm nejbližším. Je to ten nejkrásnější vánoční dárek pro všechny jmenované od těch VZÁCNÝCH, kteří se postarali, aby bylo KDE, CO a KOMU dávat.

Vy, krásní Pueri, snažte se, aby ti vzácní měli v budoucnu pořad neutuchající důvod PROČ dávat.

Nevidět vás v krojích (ale ve společenských oděvech) je bezmála šokující – jak se vám v takové situaci vystupuje?

Ten bezmála šok u publika je namístě, pokud ony koncertní šaty, visevše ve skříni několik let, nošeny nejsou. Pro připravené je to však hračka. Týden před vystoupením jsem každý večer uléhal do lože v obleku. Svým známým jsme v předstihu rozeslali naše koncertní fotografie...

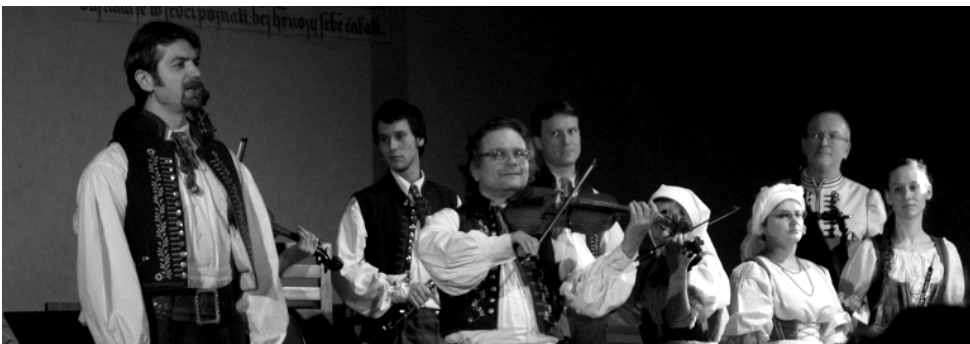
Oni se zase bránili, že bylo vyprodáno. Takže – vystupovalo se nám dobře.

Kterou akci, již se zúčastnila muzika Vycpálkovců, dnes považujete za nejprestižnější?

Tu poslední.

Když jsme se domlouvali na interview, napsal jste v jednom e-mailu: "(...) Pošlapaná děťátka aneb i to je cesta Vycpálkovců k uměleckým výšinám!" Můžete to rozvést?:

Loktař, který bezohledně šlape ke svojí slávě i přes neviňátka z PG, je též jenom slabý člověk... (Mluvil jsem chvíli o sobě.) Dohodněměž se, že jsem nic nenapsal.

Z historie

JIŘÍ TAYERLE

Před 10 lety (1. pololetí roku 1997):

První akce nového roku 1997 se odehrávaly převážně ve spolupráci s Českou televizí: Na začátku roku měl totiž premiéru seriál Ďábel v Praze, ve kterém někteří členové Pueri gaudentes účinkovali. Druhou spolupráci s ČT bylo natáčení obrazu pro několik pořadů Zpívanky. Následující dva měsíce, konkrétně v březnu a dubnu, měl náš sbor tu čest přivítat hned několik sborů na návštěvě: hosty z Norska, Švédska, belgického Hasseltu a nakonec i tuzemský Sušický sbor. S Nory jsme společně s Gaudiem vystupovali na schodech Národního muzea, se Švédy a Belgičany jsme si zazpívali v kostele u sv. Vojtěcha a sbor ze Sušice přijel na návštěvu v rámci 13. ročníku festivalu nesoutěžního setkání dětských pěveckých sborů Letenská vonička. Před Letenskou voničkou nás sušičtí pozvali k sobě, abychom je mohli o týden později ubytovat u nás. V květnu se odehrála asi nejdůležitější a nejzásadnější chvíle pro Helenku Šmydkovou-Lisou – v kostele Svatého Havla na Havelském trhu absolvovala dirigování za naší pomoci s Requiem od Gabriela Faurého. Pomohl k tomu sólové hlasy Hanky Blažikové a naší hlasové poradkyně Markéty Džunevy. Krásný koncert.

Před 5 lety (1. pololetí roku 2002):

Stejně jako v roce 1997 jsme začali nový rok přátelstvem se sbory z ciziny, ale tentokrát šlo o velkou exotiku. Po více než dvou letech k nám zavítali hosté z japonského Takahashi, které jsme při své první návštěvě Japonska v říjnu roku 1999 navštívili jako druhé město v pořadí. Na Novoročním koncertě 2. 1. jsme si zazpívali kromě společné lidové skladby "Ej, lůčka, lůčka zelená" i Život zbojnický a nebo české i latinské koledy v úpravě Pavla Jurkoviče. Mužská část sboru si zazpívala na koncertě ZUŠ Praha 7 v Lichtenštejnském paláci. Začátky měsíců února a března byly ve zna-

mení soustředění – Pueri 3 resp. koncertního sboru, který se připravoval ze všech sil na své 2. turné po Španělsku. V "Lichtenštejně" jsme si zazpívali znovu před odjezdem do Španělska. Koncert byl brán jako generálka repertoáru na naši cestu – na velikonoční turné bylo třeba nacvičit Jarní pastorále, se kterým pomohli Pavel Jurkovič (hudba) a Radka Tesárková (pohybová stránka). Dále jsme s sebou vzeli španělské písně z 15. století, se kterými pomohl flétny a jiné dechové nástroje. Premiérou koncertu byla 1. část skladby Credo Pavla Jurkoviče s doprovodem houslí, violoncella, violy a varhan – opravdu překrásná věc. Konec března patřil již zmíněnému jedenáctidennímu zájezdu lůžkovým autobusem po Španělsku, při kterém jsme navštívili zdarma díky agentuře Peitho Artists Barcelonu, Madrid, Carcassonne, Santiago de Compostella a další města. Na závěr má citace ze Španělského deníku, který naleznete na internetové adrese <http://www.pueri.cz/historie/2002/cspanelsko1.htm>: "Svým jménem, i za celý sbor, chci poděkovat Zdeně, že nám přichystala společně s agenturou Peitho skvělý zájezd plný legrace, dobrého ubytování a jídla, Slávce Pevné a Petru Hošnovi z Peitho." Jen dodám k těmto díkům, že nebyť této cesty, neuměl bych hrát na basovou flétnu... Ale byla to dřina, vid', Zdeno?

Před rokem (1. pololetí roku 2006):

Také byste nevěřili, že to tak letí? Už před necelým rokem jsme Zdenou přemlouvali, abychom nejeli na víkendové soustředění do Pyšle, ale zůstali v Praze. Záviděli jsme totiž chlapcům, že měli své soustředění v "Šimajdě". A povedlo se. Soustředění bylo zvládnuté. Nacvičovali jsme vlastně s přestávkami po celý rok na vystoupení v rámci Pražského jara, chlapeckou část čekal 54. ročník festivalu v belgickém Neerpeltu a tu mužskou velké dílo: "Babij jar" Dmitrije Šostakoviče s filharmonii... Ale o tom všem zase příště.

Sborové průšvihy: Lidé kteří odešli

JIRÍ TAYERLE

Za 16letou existenci chlapeckého sboru Pueri gaudentes se v něm vystřídala řada spolupracovníků. Ať už to byli sborníci, klavíristky, hlasoví poradci, členové samotní anebo další lidé spjatí se sborem, věnujeme jim tento článek.

Začneme tedy u **sborníků**: spoluzakladatelkou sboru byla Veronika Hösslová. Sympatická mladá paní s rezavými vlasy, která se na mne usmívala, když jsem chodil jako malý do Tutinků. Mám ji v živé paměti a rád na ni vzpomínám. Kde je jí konec? Odešla na mateřskou dovolenou a zpět se již nevrátila. V současné době učí na konzervatoři. Malou vzpomínkou na ni může být jedině její syn Krystián, který nyní chodí do Pueri 2 a vloni byl s námi již na letním soustředění.

Druhým a zároveň posledním sborníkem, který nás opustil, je Jan Zapletal. Do přípravky tehdejší Radosti přišel již v září roku 1985, nováčkem v chlapeckém sboru se stal na velkém letním soustředění v roce 1992 v Jindřichovicích pod Smrkem. Poté byl tedy řadovým členem chlapeckého sboru a po mutaci přešel do mužské části. Později začal spolupracovat s přípravkami jako klavírista. Nakonec se stal sborníkem a počínaje vánočním koncertem v kláštere sv. Aněžky v roce 1999 začal se Zdenou dirigovat v koncertním sboru. Později začal působit jako další sborník i v přípravce. Pomáhal také organizovat cesty do zahraničí, bral si do režie průběhy koncertů a informační stránku. Po dobu svého působení v "koncertáku" se také staral velice pěkně o archiv not a o sborové internetové stránky www.pueri.cz. Pravidelně je aktualizoval a rozesílal informační e-maily do našich schránek. Vše za jeho působnosti na tomto postu bylo včas ohlášeno a perfektně sepsáno. Důvodů jeho odchodu je více – studoval, k tomu chodil do práce, chtěl možná více prosazovat své názory a náměty, a proto se po dlouhém a náročném promýšlení rozhodl sbor opustit.

Další skupinou jsou **klavíristky**. Je už jen málo z nás, kdo pamatuje na Adrianu Barthovou. Se sborem po hudební a organizační stránce dostatečně nežila a necítila, a tak jsme s ní spolupráci ukončili po oboustranné dohodě. Na ZUŠ Prahy 7 a obce Klecany stále vyučuje hru na klavír.

Rada z nás si ale jistě pamatuje na Moniku Klicperovou – výbornou klavíristku, kterou jsme všichni měli rádi a která hrála opravdu výtečně. Absolvovala s námi řadu koncertních turné a zájezdů. Byla tak pracovitá, že si přivodila zánět šlach, kvůli kterému ani nemohla na jeden ze zájezdů odjet. Opustila nás kvůli své rodině, resp. časové náročnosti, kterou na ni sbor kladl. Působí stále v ZUŠ Praha 7 a v souboru Quartetto Con Flauto Ady Slivanské.

Poslední jmenovaná je asi nejméně známá: Jamilu Hla Shwe si pamatují z koncertů u pražském Hlaholu

jako malý klavíristka. Na usměvavou klavíristku s černými hustými vlasy si možná vzpomenou i někteří ostatní. Vždy mě zaujala svou exotičností a ziral jsem na ni s otevřenou pusou. Jamila se narodila v Praze, působila v Národním divadle a ve Státní opeře Praha jako korepetitorka. Nyní vyučuje ve Farbenksu na Aljašce soukromé žáky na klavír a věnuje se fotografování.

Když se podíváme na skupinu **hlasových poradců**, nepatří sem pouze jedna osobnost, na kterou teď asi hodně z Vás myslí. Lenka Pištěcká do sboru přišla v roce 2002 a nahradila tak dosavadní poradkyni Markétu Džunevu, která odešla na mateřskou dovolenou. Byl to veliký sborový zlom – Markéta a Lenka jsou každá úplně jiná. Lenka do rozepívání vložila nové metody a techniky, více mluvila Zdeně do zkoušení a nastudování skladeb. Později přišly i problémy mezi mužskou částí sboru a samotnou hlasovou poradkyní. Vše vyvrcholilo tím, že dusno bylo na třech stranách – mezi Zdenou, Lenkou a námi. V tu dobu se po třech letech vracela odpočatá Markéta a paní Pištěcká musela svoje působení v PG ukončit. Lenka působila několik let ve sboru ČRO, vystudovala Pražskou konzervatoř a poté působila ve sborech Cantores Pragenses, Camerata Nova a Collegium Flauto Dolce jako sólistka. Nyní se věnuje soukromému vyučování a zaměřuje se především na techniku zpěvu. Na jaře 2006 založila společně s naším bývalým členem Martinem Rudovským sbor Brunčvík.

Druhou osobou, kterou jsem měl na mysli, je Jarmila Orlová. Spolupracovala s PG na soustředění v Chříbské v roce 1996. I přesto, že se nám s ní spolupracovalo dobře, její působení ve sboru nebylo časově slučitelné s jejími ostatními aktivitami, jelikož trvale žije v Brně.

Poslední téma bychom mohli nazvat **Spolupracovníci sboru**: Jiří Turek byl prvním předsedou Sdružení PG Praha. Odešel však několik let poté, co sbor opustil jeho syn a vystřídala ho Renée Lavecká.

Radek Vrbský byl dlouholetý hlavní vedoucí letních táborů, který plánoval celotáborové hry. Časem ho nahradil Martin Rudovský. Radek pracuje v soukromé počítačové firmě, společně s Vítkem Zahradkou, a zpívá v Brixihou Akademickém sboru. S PG je ale stále v kontaktu.

Eva Petrášková byla naše někdejší houslistka, kterou poté vystřídala Eva Melišková a ve sborových projektech se doplňovaly. Několik let vedla se Zdenou sbor předškolních dětí Tutinů. Dnes se věnuje profesionální uměleckomanažerské kariéře. Byla dramaturgyní Národního divadla, pracovala v hudebním nakladatelství Bonton. Záslužnou práci odvedla jako šéfdramaturgyně mezinárodního hudebního projektu České sny konaného u příležitosti vstupu ČR do EU pod záštitou Magdaleny Kožené a Václava Havla v roce 2004. Tak náročná práce a péče o malého synka byly jí však brání v další spolupráci s naším sborem.

Třináctá v Hradci

Dokončení ze str. 1

Den před koncertem poprvé vyrazili do Hradce Králové. Dálnice D11 ještě nebyla celá otevřená, a tak jsme – v den koncertu asi naposled – cestovali mezi Prahou a Hradcem po staré silnici z Poděbrad přes Chlumec nad Cidlinou.

Zkouška (jakož i koncert) se konala v hradecském kulturním domě, jedné z méně zajímavých budov architekturou proslaveného města. Dorazili jsme s drobným zpožděním, a tak na nás Bonifantes již netrpělivě čekali. Po krátkém rozepívání jsme poprvé vstoupili do velkého modernistického sálu, kde již čekala pardubická filharmonie i s dirigentem Kukalem a sólistou Peterem Mikulášem.

Když jsme prozkoušeli (poprvé s orchestrem) jednotlivé části symfonie, mnozí z obou sborů očekávali, že je ještě jednou všechny zopakujeme, jak to obvykle bývá – tentokrát pokud možno bez přerušení. Nic takového se však nekonalo.

Filharmonie ještě zkoušela Haydnovy Hodiny (kteřou potom na koncertě ale hrála již před

Šostakovičem). My jsme tak nečekaně brzy mohli vyrazit zpět do Prahy. Druhý den jsme odjížděli již mnohem dříve. Čekala nás nejprve zkouška, ale především koncert. Když jsme opět zopakovali 13. symfonii, dostali jsme volno, a tak jsme si šli prohlédnout hradecké pamětihodnosti – náměstí, muzeum, hospody, nádraží...

Nakonec jsme se ale opět sešli v "kulturáku" (což je ovšem vzhledem k jeho vybavení velmi dehonestující označení) – a začala jít do tuhého. Při rozepívání prudce rostla nervozita Jiřího Miška, který dělal společného dirigenta obou sborů.

Po dlouhém čekání jsme nakonec nastoupili na podium – a bylo to za námi. Snad to byla akustika, která milosrdně skryla nemalý počet chyb, z nichž mnohé jsme udělali poprvé... Pokud jste se zeptali účinkujících a posluchačů, dozvěděli jste se pokaždé něco docela jiného – v prvním případě panovaly po koncertě pocity rozporuplné, v případě druhém velké nadšení.

Druhé setkání s velkým ruským dílem (po Borisu Godunovovi) je tedy za námi. Do které části světa zavítají naše hlasy přistě...?

Záhada bermudského trojúhelníku

MILAN DOLEJŠÍ

Ptáte se někdy, kam se ztrácí členové mužského sboru Pueri gaudentes? V úvahu jistě připadá bermudský trojúhelník, Guantanamo či – VOSK.

Vokální skupinu, jejíž název VOSK prý není přesmyčkou názvu tohoto časopisu, založil Marek Řada loni na podzim. O podobném úmyslu se zmiňoval již dříve, až loni na podzim se však podařilo vokální skupinu založit.

Před jedenáctičlenný sbor bývalých i současných členů Pueri gaudentes se postavili hned dva sborníci – David Nykl a Jan Zapletal. Na rozdíl od stavu, na který jsme zvyklí ve většině sborů, nestojí sborníci v čele sboru, to má na starosti výše zmíněný Marek Řada ve funkci ředitele vokální skupiny.

Právě druhý jmenovaný uvedl v e-mailu pro Vox: "Ve VOSKu zpívají k dnešnímu dni pouze bývalí či současní členové Pueri gaudentes (ale není to nutný kvalifikační předpoklad). Hlásíme se k naší minulosti, všichni z nás strávili v Pueri dlouhou řadu pěkných let, několik z členů VOSKu patří mezi zakládající členy Pueri. Jsme Pueri gaudentes vděční za to nás, že nás

nasměrovali tímto směrem." Přidal žádost, abychom nehovořili např. o jeho či Dádově sboru: "Je to nás VOSK a všichni to tak bereme. Já jsem VOSK společně s dalšími zakládal, ale hlavními iniciátory byli sami kluci, kteří chtěli zpívat, a tak mě oslovili."

Zatím se VOSK představil na dvou koncertech, nejprve před Vánoci, posléze na dubnovém Jamím VOSKování. Repertoár je vcelku rozmanitý. Jde vesměs o vážnou hudbu od skladatelů italských, maďarských, amerických i českých.

Původ členů sboru v Pueri gaudentes dává záruku vysoké kvality zvuku.

Vedle slušného zvuku se na zmíněném koncertě Jamí VOSKování ukázalo další dědictví, které si členové skupiny "odnesli" z Pueri gaudentes: Je to úpěnlivé hledění mnoha zpěváků do not, jejichž desky navíc drží velmi rozmanitými způsoby.

S podivem však je, že VOSK snesl takovou potupu, že místo nejvznešenějších a nejvelkolepějších Holešovic zkouší v nízké položeném Karlíně.

Věřme tedy, že VOSK vydrží, a že se s ním nikdy nesetkáme na soutěži mužských sborů. Pro Pueri gaudentes by to nemuselo skončit slavně...

Vážení čtenáři, na této dvoustraně se vám představují noví členové koncertního sboru – v tomto čísle zbylí tři nováčci, kteří odevzdali vyplněné dotazníky. Těm, kteří věnovali čas jeho vyplnění, redakce Voxu děkuje. Připomínám, že při tvorbě tohoto formátu jsme se inspirovali časopisem sboru Knabenkantorei z Basileje.

Jméno:

Prokop Zbořil

Hlas ve kterém zpíváš:

1. alt

Jak ses o sboru dozvěděl

Od mé paní doktorky Bělorové, jejíž syn tu také zpívá.

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:

Chtěl jsem někde zpívat a mamka mi řekla, že jí doktorka vyprávěla o nějakém pěveckém sboru Pueri gaudentes. Zkusil jsem ho a jsem za to moc rád.

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:

Asi Vepřovky

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:

Beatles

Kterou hru máš nejraději:

Dračí doupě

Kam by ses chtěl se sborem podívat:

Do Německa

Jméno:

Vít Neckář

Hlas ve kterém zpíváš:

2. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl

Z deníku Metro

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:

Rád zpívám a cestuji a mám tu kamarády

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:

Una pandereta suena

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:

Mám rád vážnou muziku, nejoblíbenější skupinu nemám

Kterou hru máš nejraději:

Dámu a šachy

Kam by ses chtěl se sborem podívat:

Mexiko

Jméno:

Petr Hubáček

Hlas ve kterém zpíváš:

2. alt

Jak ses o sboru dozvěděl

O sboru jsem se dozvěděl přes mámu, která také zpívá, a ta se o sboru dozvěděla od paní Hedviky

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:

Přihlásil jsem se do sboru kvůli mámě, která chtěla, abych pokračoval ve svém oblíbeném zpívání, ale abych se i zlepšoval, a vydržel jsem v něm okolo dvou měsíců, protože se mi tu zalíbilo

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:

In natali

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:

Spiritual kvintet

Kterou hru máš nejraději:

Puzzle

Kam by ses chtěl se sborem podívat:

Do Holandska

Také letos vyrazili Pueri 3 na soustředění do Pyšel. Foto: Zdena Součková

Vladislav Souček oslavil sedmdesátiny mimo jiné koncertem u sv. Salvátora. Foto: Jiří Dolejší